

Split, 12. prosinca 2013.

Sudionicima svečane sjednice Skupštine HSPTK

Poštovani i dragi članovi HSPTK!

Izuzetno mi je žao što zbog niza okolnosti nisam u mogućnosti osobno biti s vama, dragim kolegama i dugogodišnjim suradnicima, na možda posljednjem zajedničkom susretu generacije koja je u jednoj epohi iako nekad manje ili više ipak svojim djelovanjem pridonosila na afirmaciji tehničke kulture (TK) i razvijala interes za tehničkom kulturom u školama i kod učitelja i kod učenika i kod njihovih roditelja, a usudio bih se reći i u društvu uopće.

Kao dugogodišnji aktivni član Narodne tehnike (od 1963.) i Hrvatske zajednice tehničke kulture, a posebno Hrvatskog saveza pedagoga tehničke kulture kao član i višegodišnji predsjednik Saveza i kao član Izvršnog odbora HZTK, a dakako i kao profesor (30. god) na Zavodu za politehniku Prirodoslovno-matematičkog fakulteta u Split, i višegodišnji nastavnik na Zavodu za politehniku Filozofskog fakulteta u Rijeci, na kojima sam osposobljavao učitelje TK, te brojnim seminarima i natjecanjima mladih tehničara diljem Lijepe Naše, mogu bez razmišljanja izjaviti da je tehnička kultura bila nešto najbolje u mom znanstvenom i pedagoškom radu i osobnom životu.

Posebno bih istaknuo, od čitave javnosti visokim ocjenama vrednovan *Eksperimentalni program* nastave tehničke kulture u osnovnim školama, u periodu 2001. do 2006. koji je iz nepoznatih razloga ukinut. Kao idejni tvorac i nositelj, ali i kao prvi među jednakima moram zahvaliti svim sukreatorima programa kao i svima koji su u okviru HSPTK sudjelovali u organiziranju i praćenju programa, kao i brojnim učiteljima koji su zdušno s učenicima u školama eksperimentalni program provodili. Duboko sam uvjeren da dijelite moje mišljenje da je to bilo zlatno doba tehničke kulture u samostalnoj Hrvatskoj a možda i više. Još jednom izražavam svoj ponos kojega bih rado podijelio s vama na sjednici.

Žao mi je što posljednjih nekoliko godina tehnička kultura u našem školskom sustavu, uključivo i u Agenciji za odgoj i obrazovanje i u Hrvatskoj zajednici tehničke kulture, nema ono mjesto koje joj prema znanstvenim, tehnološkim i pedagoškim vrijednostima pripada. Smatram da za takvo stanje dio odgovornosti snosimo i mi u HSPTK, ali HZTK u cjelini. Zato apeliram na nove generacije „mladih“ i „starih“ tehničara i u Savezu i Zajednici i izvan njih, da stalno pojačavaju napore za pozitivne pomake u razvoju tehničke kulture kao pedagoške vrijednosti, da TK promiču ne samo kao civilizacijsku vrijednost nego i bitnu pretpostavku znanstveno-tehnološkog razvoja Republike Hrvatske, vodeći pri tome računa da tehnička kultura nije jednako informatika, jer informatičari nikada ne bi imali računala bez tehničara.

Na kraju dopustite mi da još jednom izrazim zadovoljstvo što sam imao priliku surađivati s vama, da vam zahvalim za sve trenutke druženja i stečena prijateljstva koja vjerujem ovim neće prestati.

Želim vam uspješan rad na današnjoj Skupštini, a u povodu nastupajućih blagdana, svakom od vas ponaosob izražavam najbolje želje kako u profesionalnom radu tako i u osobnom životu. Sretno!

Uvijek vaš,

Prof. emeritus dr. sc. Josip Milat

